

Lasten-
kirkko

PÄKÄN POSTI

Pimeän tarkkailija

Katso, Päkä!
Tähtiä!

Olenko
tässä minä?
En näe.

VÄRITÄ KAIKKI ELÄIMET.

Tuon tähden
voi nähdä vain
pimeässä.

TUNNISTA.
Tunnistatko eläimet
pimeässä?

PEURA
PÖLLÖ
ILVES
HIIRI
ORAVA

Se on
varmaan
joulutähti.

TUNNISTA.
Tunnistatko
puun sen
muodosta?

KARHU
HIRVI
PUNATULKKU
JÄNIS

MITÄ PIMEÄSSÄ TAPAHTUU

– Huh huh, sanoo Pulmu, kun iltalaulu on laulettu ja kaikki pehmolelut saatu peiton alle. – Mennäänkö katselemaan tähtiä?

Päkä ja Pulmu tarkistavat vielä ovelta, että kaikki pehmolelut nukkuvat pienissä sängyissään. Sitten he solmivat kaulaliinat kaulaan ja lähtevät pimeään yöhön.

– Eihän täällä näe mitään, sanoo Päkä.

– Odota, kun silmät tottuvat, sanoo Pulmu.

Päkä ja Pulmu katselevat pimeälle taivaalle.

– Tuolla on Otava! tunnistaa Pulmu.

– Mennäänkö metsään? kysyy Päkä.

– Mennään vain, sanoo Pulmu.

Pulmu ja Päkä näkevät lumessa jälkiä. He näkevät lumessa paljon jälkiä.

– Onko tästä mennyt Susi Sileä sata kertaa? ihmettelee Päkä.

Päkä ja Pulmu seuraavat jälkiä syvälle metsään.

– Pimeä on täällä pimeämpää, sanoo Päkä pienellä äänellä.

– Leikitään pöllöjä. Pöllöt ovat yöeläimiä, sanoo Pulmu.

Päkä ja Pulmu vilkuilevat ympärilleen.

– Ihan kuin olisin nähnyt hiiren vilahtavan, sanoo Pulmu.

– Ihan kuin olisin nähnyt pupun korvat, sanoo Päkä.

– Ja eikö tämä ole pienen karhun jälki? näyttää Pulmu.

Silloin Päkä ja Pulmu kuulevat huutoa ja kikatusta kaukaa puiden lomasta.

– Ehkä lähdemme kotiin, ehdottaa Päkä.

– Ehkä menemme katsomaan, sanoo Pulmu. – Olemme sentään pimeän tarkkailijoita.

Päkä ja Pulmu kävelevät ääntä kohti.

– No mutta! pääsee Pulmulta, kun he tulevat aukion reunaan.

– No mutta! pääsee Päkältä.

Aukiolla kaikki nukkumaan peitelty pehmolelut hyppivät ja kiipeilevät ja ottavat kiinni toisiaan.

– Me olemme yöeläimiä, pehmolelut sanovat. – Nyt sen tiedätte, kun kerrankin päätitte tarkkailla pimeää.

**PÄKÄN RUNO
SEURAAVANA PÄIVÄNÄ**

Käpälä käpälässä
kanssa enkelin
pimeän metsän läpi
kulkea uskalsin.

